

СТАНОВИЩЕ

На проф. д.н. **Вера Найденова Найденова**

За дисертационния труд на **Вера Георгиева Мутафчийска**

СПЕЦИФИКА НА АУДИОВИЗУАЛНАТА ДРАМАТУРГИЯ ЗА ДЕЦА:

„Преодоляването” като проекция на „израстването” във филмовата драматургия за деца (6-12 години) през периода 2010- 2025

За придобиване на образователната и научна степен ДОКТОР

Когато става дума за изкуство за деца, винаги се сещам за думите на Константин Сергеевич Станиславски: „За децата пишете като за възрастни, само че по-хубаво”. Те са казани за театралната драматургия, но, разбира се, важат за всяко творчество.

Допуска се, че авторката на обсъждания дисертационен труд не познава тази сентенция. В увода, на стр. 5 тя пише: „ в същността си принципите при създаване на филмово съдържание за деца и възрастни са едни и също” (липсва горе посоченото „Само че по-хубав”). Но ако се съди по задълбочеността и перфекционизма, с които разработва темата, може да се каже, че тя споделя моралния патос на театралния класик.

В УВОД-Ъ (стр. 5-7) с впечатляваща научна точност и лаконизъм са формулирани ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА (посочена по-горе), избраната възрастова група (причината за което е, че през конкретния период децата се променят значително и в много аспекти); времевия диапазон на изследването (2010-2025); ОБЕКТАТ на изследването - аудиовизуалната драматургия за деца на възраст 6-12 години, с уточняване, че темата е „преодоляване”; ПРЕДМЕТАТ НА ИЗСЛЕДАВАНЕТО – спецификите на аудиовизуалната драматургия за деца; ЦЕЛТА: извеждане, изследване и анализ на тези специфики.

Тъй като, по традиция, при дисертационните трудове особено се цени актуалността на темата, заслужава да се открият следните моменти: (на стр.4): „Темата с фокус върху практическото изследване на аудиовизуалната драматургия за деца е интригуваща и навременна, поради непрекъснато променящото се медийно

пространство и нарастващото значение на визуалното съдържание сред младото поколение.. В свят, доминиран от цифрови те технологии, децата са изложени на огромен обем информация и образи, които не само формират тяхното възприятие за света, но и влияяв върху емоционалното и интелектуалното им развитие”

(В перспектива авторката внимателно ще разграничава двата компонента – филма, като произведение на кинематографичното изкуство и аудиоизобразителната драматургия като по-обща категория. Но щеше да е добре и тук да се открие по-отчетливо нетъждествеността между тях).

В съответствие с определените в увода насоки, съдържателната част е експлицирана в четири широко разгърнати и динамично структурирани глави. Първата от тях (стр. 7 – 33) е озаглавена „ Оpozнаване на аудиторията. Развитие на детето през средното детство”Ще споделя, че неотдавна прочетох популярна статия по същия проблем Но текстът на дисертантката ни въвежда в дълбочината на психологическата познание в въпроса, осветлява идеи и дискусии със световна популярност. Заслужава да се отбележи богатството на използваната литература.. Ще припомня, че сред традиционните критерии за качествата на една дисертация х познаването на съществуващата литература по разисквания проблем е един от водещите.

Както личи от заглавието, втората глава („Основни драматургични принципи. Извеждане на спецификите на аудиоизобразителната драматургия за деца”) разкрива връзките и взаимодействията между способностите на децата и качествата на онова, което възприемат. Тук проличава добрата квалификация по специалността „драматургия”, придобита от авторката по време на обучението по съответната специалност в НАТФИЗ.

Трета и четвърта глави ни въвеждат в пространствата на експериментална аудитория, в която научните постулати от предишните глави са подложени на проверка и доказване.

Като резултат се стига до убедителните изводи в „ЗаклЮчението” (стр. 169), където четем:

„Изследването върху спецификите на аудиовизуалната драматургия за деца обрисова богата картина на съвременното детско кино като жива, емоционална и социално отговорна форма на изкуство”.

„Стойностното детско кино , когато е създадено с ясно съзнание и мисъл, има потенциал да бъде не просто средство за забавление, а ценен образователен и социален ресурс”.

„Аудиовизуалната драматургия за деца, когато е създадена с дълбоко разбиране за детската психика и културна насоченост, не само отразява, но и моделира детския свят”.

*

Авторефератът адекватно отразява структурата и съдържанието на изследователския труд.

Приносите са формулирани съдържано и вярно представят авторските достижения.

ДВА СА ФАКТОРИТЕ ЗА УСПЕХА НА ТАЗИ ДИСЕРТАЦИЯ: ПЪРВО – ДОБРАТА КВАЛИФИКАЦИЯ И УМЕНИЕ ЗА НАУЧЕН АНАЛИЗ НА АВТОРКАТА; ВТОРО – НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКАТА И МЕТОДОЛОГИЧЕСКАТА КОМПЕТЕНТНОСТ НА ПРОФ. Д.Н. СВЕТЛАНА СТОЙЧЕВА.

След всички гореказано е логично да гласувам ЗА това, на Вера Георгиева Мутафчийска да бъде присъдена ПРИСЪЖДАНЕТО НА ОБРАЗОВАТЕЛНАТА И НАУЧНА СТЕПЕН

„ДОКТОР”.

.....
/проф. д. н. Вера Найденова/